

FLATUS VOCIS, SATURN A JINÉ NÁZNAKY
dva ruby svobody / intermezzo / dva líce jha / dvě tryzny / epitaf

TZ

2011 - 2013

dva ruby svobody

CREDO

Za každou cenu
za dolar za slunce
za prznění vjemu

Podvedeni

Nejsou to než dějiny špásu
vysmívá se cizí předurčení
ve svém zvrhlém snění

A bůh není

DIVNÉ VNITŘNÍ SATRUNÁLIE

Zítřek už čeká až zase nespniš
své sliby včerejší
včerejší sliby už dnešku určené
a dnešek někde v ničem ztracený
Už v zárodcích je topíš
jak kořata v potocích
nočních a studených
Potom ve verších se propláčeš
až k samozvanému neosobnímu proroku
ale nejbliže nejbliže máš ke cvoku
Cítíš jako by ti někdo sral do krku
a víš že ta hovna jsou tvá
ta hovna jsou tvá
a Saturnova

KRYPTA

v úvodu
Mezi-čas
ve kterém není čas
a musí se pít
neb na nic není čas
a nic

krystaly
a šutry
tváří se trvale
existencí svou
řinou se zemí
i když Almagest
nazdařbůh
otvírá nebesa

v závěru

svítání
úplněk
a zase trvalost
jenom předpoklad
němá hypo-thésa
a vše

vždyť toho s kým není
člověk má nejvíc rád

OSUDOVÁ

Karty se obrací
jak voda v potoce
prudce a náhodně
s očima v sloup
a vyplazeným jazykem

Ironie

přirozený výběr
z přirozených
pokrmů

Saturn už večeří
právě v čas
A co na nás záleží
nebreč a nedoufej zas

FLATUS VOCIS

Zavřít myšlenku
nebo ji vypít
nechat chcípnout
než zrezaví a začne hnisat

Je to bažina
bez dna a břehů
roztéká se v pojmech
ve sračkách
ve sračkách

Ani uvnitř
natož potom vně
bezduchost a nic
jako flatus vocis

ZRCADLO

Zrcadlo zrcadlo
řekni kdo je nejopilejší

Ne, to není divadlo
je to horší

nebo ne není
nebo je
nevím

je to jako jako –
to je přirovnání!

Zrcadlo zrcadlo
neříkej nic
všechno už
všechno už uvadlo

Zrcadlo zrcadlo
řeknu to sám

padá déšť se sněhem
a ze všech a ze všeho
bude břečka
a nakonec nic

Zrcadlo zrcadlo
proč je to takový hnus

Protože tam sebe vidím

PRO PROTI

jsme kůží slunce
popáleného paprsky myšlenek
s otačenými pysky
od sklenek

adversus unitas
enim omnes
adversus mathematicos
Pyrrhóne Sexte

protáčím tvrzení
a s nožem na krku
říkám si:
netvrď!

NA CESTĚ DO TUSCULA

Obědvám křupky... arašídové
(„pikantní pochoutka k nápojům i přímému požití“)
- nějak už musím dožítí -
a zapíjím je kafem
z jazz-vy

K tomu poslouchám
ne jazz ale
šílený bordel
ze Španěl

Pak si zapaluju Startku
a chystám se startovat
a vyjet na ztracenou dálnici
(s chrapotem na plicích)

Chtěl bych po ní dojet
na trakaři až do antiky
až k Ciceronovi
do Tuscula
zavřít tam papulu
a skonat
ne tady stonat životem

Sednu si
a půjdu...

SKORO UŽ VYCHÁZÍŠ

Na svůj příchod zlato čekáš
a nic netušíš
ani že mesiáši pochcípali
jen mlčíš ohryzkem ticha

Až se různost zemí vrátí
tam kde začal třetí svět
teprv promluvíš
a vyjdeš sem

Až konečně prázdné oči zavřeš
pak nebe bude nevymluvné
jako hlína
šutr padající

Mlčko zlať se neměnně to je cíl
ve kterém to všechno začíná
a to plné prázdno
s měsícem vychází

V klidu klínu a děsu
a děsu nesmyslných nocí
jako by se ti vědomí roztrhalo
Spal ho s listím na podzim!

A na ostrovech slunce zapadá
nutně a přece nedostatečně
všechno říká zlato mlčení
jako hlína
šutr stoupající

intermezzo

ON THE EXTINCTION OF SPECIES

Štěstí že jsme bez cíle
v evoluci zběsilé
vnořeni v moři dní

Na dnech moří původem
než tam zase odejdem
a svět se odlidní

dva líce jha

CIZINEC

Pravda je zakrytá fikce
koherentní kontradikce
a samota leží v davu
a zločin žije v právu
neustranných demagogů
svatého lidského smogu

čísla nikdy nevychází
slunce naše světlo kazí
a slzy prý pečeti
příslušnost k prokletí
v památce mrtvých matek
a k smrti je mnoho zkratek

FANTASMA

Měsíc nám září na náš den
a spánek je bděním podveden
Sníh padá do rozkvetlých květů
doufám že to nepopletu
Kdybych byl tichý jak vodopád
a neznal nic než padání
možná by mě nasýtil i hlad
a nepsal bych bez nadání
Když to co není má tolik jmen
pak co míří dovnitř jde vždy ven
Celý svět je složen z preludů
jen tma existuje jak v sudu
zavřeném

SONET (X)

Místa která včera byla
- a čas co tady už není -
může být že neodkryla
bod vesmíru a lži snění

Nejsou pravdou řeči lidí
jako stíny mizející
Pak se pravda trapně stydí
jako ret na cizím líci

Proto živme upřímnosti
ať nám skutky nevykostí
zvyky co nás zazdívají

Mít rád je být někým zpitý
a proto být neukrytý -
jako Mácha v Prvním Máji

TRANSFIGURACE

Mohu být neviděn
vlivem svých zdání
jako když noc na den
přikládá svou dlaní
otevřenost v nepřiznání

Nebo se do tryzen
zakleji tiše
abych pak byl sklizen
z nebeské výše

Raffael či Nietzsche?

PRO DIONÝSA DÍTHYRAMB Z JEDNADVACÁTÉHO STOLETÍ

Dopjím včerejší
sklenice vína zbylé -
pomalu konejší
přesmutné ranní chvíle.

Kolik už staletí,
tisíce roků vládne
z daleké paměti,
z propasti času chladné.

Kdy už se konečně
ta massa peccatorum
(nemůže být věčně)
prochlastá k styxským vorům.

INKVIZICE SVĚDOMÍ

Pomalu krok za krokem
stávám se víc otrokem
klesám dolů do hlubin
svázán vahou svých zlých vin
ze kterých ctnost usvědčí
svědomí až do křečí

Svá slova jež nedržím
hážu jak potravu lžím
na skřípec dám mysl svou
a každou tu kacířskou
myšlenku tam umučím
odvolám pak každý čin

Postavím věž – vězení
na místě zlém kde není
z dobra nic však navzdory
pomohou ty závory
tam zavřu se sám jak pes
sprostá lůza hnusný plebs

ZKURVENÁ

Noc je vystřižena z pohádky
a mé nitro z hororu
zasadím do zahrádky
zbytky smrti po moru

Až vyroste holocaust
všech mých zdání naivních
zbudu sám tak jako Faust
bez Markétky a bez knih

Nevědomí budu krmit dál
a všechn hnus a dekadenci
vše jen tak abych se obelhal
Zavřu oči před světem atd.

UNDERGROUNDOVOST

Literárněvědný traktát ve verších

Underground je na kost
osekaná dekadence
něco jako její cost*
ryzí a pouhá esence**
(syrovost pro syrovost***)

A bohém je opilec
který pije s konceptem
pro nějakou vyšší věc
kterou je všecek pohlcen
(a ví že je jen hlen)

Básně jsou prázdné kecy
jenom staré flatus vocis ****
ale tak přelíbezná kurva
že v nejhlubším jsoucnu kotví
(pradoxis)

-
- * cost = quiditas – termín aristotelsko-boethiovské metafyziky
  - ** bytnost – také pojem z metafyziky
  - *** aluze na francouzský umělecký směr „l'art pour l'art“ - umění pro umění
  - **** vanutí hlasu – termín užívaný středověkými nominalisty, původ pravděpodobně u Roscelliniho

KRÁSY SVĚTA

Na světě je přenádherně
hvězdy na něj září shůry
slunce denně svítí věrně
nocí tiše plachtí můry
všechno to jde jen těžko chápat

Na světě je sakra krásně
až mi z toho čelist spadla
krev se valí proudem z dásně
žeru střepy ze zrcadla
což nebyl zrovna šťastný nápad

JEŠTĚ VĚTŠÍ PERSPEKTIVA

Čtu jako v knize ve svém mozku,
že udělám ze sebe trosku*
- ne! nad „s“ chybí háček! -
něco jak hajzl plný sraček.

---

* *trošku*

SONET PYRRHÓNSKÝ

(ergo sktptický, ironický, velice učený a - co je nejhorší - neataraktický)

Pravda je největším mýtem
s neznámou adresou bytem
Základ má v neznámu kdesi
Výklady základů děsí

Snad je to profánní jak prd
na to že nic nevím jsem hrd
Jak bych ty dogmata vyhmát
a nezdech v moři paradigmát

Zbývá jen Pyrrhónův přístup
ta slavná metoda
stejnosičná... a výstup...

Jenom to přeslavné epoché
a ani to ti ne-
zaručí že je to neploché...

BLUES PRO DĚTI

Děti už každá hra neláká...
tak si řekly: dáme panáka!

(odpověď Plíhalovi)

POSTAVÍM SI IGLÚ

Postavím si iglú, které bude samo topit
a pak vás pozvu do něj do pokoje.
Už vím, jakého materiálu se chopit:
postavím ho pěkně ze samého hnoje.

OPERACE

Uděláme operaci
mého ksichtu zlepšovací
Jen si čuňu opřu o zem
a ty mi ji přeješ vozem.

PROTI VĚTRU

„*Proti větru nenachčiješ,*“ říká moudrost starobylá.

Ale ono fučí ze všech stran.

Přemýšlím, jaká šance ještě zbyla...

asi jen dopít džbán...

Ale snad se z toho nepozvracím,

neboť už byl použit v stejné situaci.

KOMENTÁŘ K SENTENCÍM

*(jen tak na okraj,
výpisky z Lombardského)*

Petr plný sentencí
splétá v pletenci
dogmat sebe sama
až do neznáma

dvě tryzny

TRYZNA ZA MAGORA

Právě dnes umlkly labutě...
pár jejich písní odzpíval,
pár lahví odpil si – a řekl:
Ale co, světě, dlabu tě... dlabu tě...

Navzdory režimům, míněním,
vždy rovně stát, vždy svou cestou jít,
navzdory všemu, nikdy se nezmění!
Už ani nemusí, už bude mít klid.

O básníka méně je na světě...
taky my pár lahví odpijem,
zahrajem pár tónů falešných
a řeknem pak: Světe, dlabem tě...

Než se zas otevře závora,
a z věčnosti na nás zavolá...
Než řeknem si: Byl jsem tu za vola!
A půjdem navštívit Magora...

(napsáno 10. listopadu 2011, Magorovi)

NEŽ TAKÉ BUDEM ODEJITI

Za L.Z.

Není slov na to co nelze říci
a dostatek vhodných přirovnání
pro člověka co byl hovořící
vždycky tak jak bylo zapotřebí

Pak bláznovství se stává chválou
s trnkami vlídností a tabákem
pak krátkost se stává stálou

I v umírání lze žít bez pláče
pevně a odhodlaně jako stoik
jak planeta ve vesmíru
třebaže nemá pevný bod

I přes tu nepřítomnost těžkých těl
a už i přes to nebytí ironických myslí
děkujem jako měsíc slunci za světlo

Jistě

Jsou prostě věci co jsou a musí
než také budem odejiti
nebo než odejdem

epitaf

Jó kdybych já byl býval psem
byl by konec všem (eschatologickým) starostem
napsal bych na svůj epitaf
jednoduše jenom: Ha!

OBSAH:

1 – 33 .... Tato „kniha“ nemá žádný obsah